

[Thoft]

tid, og at regeringen skal forstærke arbejdet for at få gjort Norden til en atomvåbenfri zone, og går herefter over til næste sag på dagsordenen».

Nu er det bare at stemme ja, så er problemet klart.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden (se ovenfor). Dette forslag indgår nu også i denne forhandling.

Lasse Budtz (S):

Jeg vil gerne røbe, at socialdemokratiet ikke ser noget alternativ til NATO. Vi er tilhængere af Danmarks medlemskab af NATO, og vi kan ikke finde på noget bedre for øjeblikket. Vi er faktisk af den opfattelse, at vi er medlem af NATO for i givet fald at få hjælp, det er simpelt hen hele baggrunden for vores medlemskab, og så må vi selvfølgelig også have de nødvendige faciliteter for at modtage denne hjælp. Det respekteres også i det forsvarsforlig, som fem partier har indgået.

Styrkerne kan ikke komme, uden at de har fået tilladelse dertil, og de kan ikke medbringe kernevåben af nogen art, uden at de har fået tilladelse dertil.

Det er logisk, at socialdemokratiet i givet fald vil gøre det yderste for at undgå, at kernevåben bringes ind i landet. Faktisk har vi overhovedet ingen fantasi til at forestille os, hvordan de skal kunne bruges med nogen som helst nytte i et lille land som Danmark eller fra Danmark.

Med hensyn til SFs dagsordensforslag kan jeg fortælle, at vi vil undlade at stemme.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Midt i dette masseopbud af disciplin skal jeg ikke afvige. Jeg skal nøjes med at sige, at jeg synes, udenrigsministerens redegørelse er en god redegørelse. Vi tager den til efterretning. Jeg kan vanskeligt forestille mig, at vores gruppe vil stemme for det fremsatte dagsordensforslag.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg kan gøre det lige så kort som den foregående ordfører og på samme måde erklære, at vi i venstre kan henholde os til udenrigs-

ministerens redegørelse. De spørgsmål, der dér stilles, og de konsekvenser, der drages af en ensidig dansk optræden i dette anliggende, er betragtninger, vi helt kan tilslutte os.

Vi mener også, at den slags ensidige skridt vil sætte så stort et spørgsmålstegn ved det reelle indhold af vort medlemskab af NATO, at vi så lige så godt kunne melde os ud med det samme. Det er vel egentlig det, det dagsordensforslag, der her ligger på bordet, burde være gået ud på, hvis vi skulle have haft de helt klare ønsker udtrykt fra forslagsstillerne. Havde mange ting ikke været lettere, hvis man havde fremsat det forslag, at man traf beslutning om at trække sig ud af NATO?

Gert Petersen (SF):

Når jeg hører den kortfattede, som præger socialdemokratiets ordfører og de hidtidige borgerlige ordførere, mindes jeg den debat, som SF fremprovokerede i maj 1979. Det var første gang, folketinget fik lejlighed til at drøfte den forestående opstilling af raketterne og dobbeltbeslutningen og alt det dér. Dér husker jeg, hvor utrolig kortfattede socialdemokratiets ordfører, venstres og konservatives ordførere og andre ordførere var. Da var der ikke noget at diskutere. Når jeg tænker på, hvor megen tid folketinget senere har måttet bruge på at diskutere raketter efter denne kortfattede start, så forudser jeg også en ganske omfattende forstærkningsdiskussion i de kommende måneder og år efter en lige så kortfattet start.

Det er forbavsende, at man tror, man ligesom strudsen kan krybe i skjul og gemme sig for problemerne. Det kan man altså bare ikke. De bliver ved med at være der, og de kryber såmænd til sidst ned i skjulet dér, hvor man har gemt sig ligesom strudsen.

Det hjælper heller ikke noget med disse besværgelser om NATO. Jeg indrømmer, at jeg ikke kan deltage i besværgelserne og indlede min tale – som man åbenbart bør gøre her ligesom i en liturgi – med, at der ikke er noget alternativ til NATO. Selvfølgelig er der et alternativ til NATO. Der er en række europæiske stater i Vesteuropa, som ikke er medlemmer af NATO. Men det er på den anden side ikke det, der er til diskussion. Et flertal af den danske befolkning ønsker, at Danmark skal være medlem af NATO. Det tager vi så til efterretning, fordi vi må indret-